

thi th THPT Quốc gia môn Ngữ văn năm 2019 trường THPT Nguyễn Trãi - Kon Tum lần 3

I. CHI U (3 i m)

o n v n sau và tr l i câu h i t câu l n câu 4:

[...] T nh , con ã không c thông minh. Con không thích nh ng con s , không thích sách v . Con ch thích v , thích hoa, và nh ng loài ng v t bé nh . Con có th lang thang hái hoa n a ngày, có th th c su t bu i tr a v v i và trò chuy n v i chú mèo không bi t chán. Con luôn nói v i m : “L n lên con làm h a s có c không? Con ch ng gi i gì, ch thích v ”. T t nhiên r i, ch c n con h nh phúc, ch c n con có th tìm m t ngh nào ó phù h p nuôi s ng b n thân, b t k là làm gì c ng c. T khi con còn nh , m i ngày a con n tr ng, nghe con ng i sau l ng hát véo von r i háo h c k chuy n tr ng chuy n l p m ã th y trào dâng h nh phúc.

[...] b m vui, con ã ph i c g ng th t nhi u, nh ng kh n ng c a con ch n ó. ã có l n m c c dòng ch con vi t cu i trang v “Mình là b t tài, vô d ng”. Và m ã khóc, vì nh n ra có nh ng th i i m con b t l c nh ng m l i không bi t cùng con san s nh ng c m xúc tiêu c c trong con.

M ã t ng nghe r t nhi u tr ng h p cha m ép con cái h c hành quá nhi u, t lên vai con quá nhi u áp l c vì kì v ng. Và cu i cùng, th h nh n c không ph i là m t a con thiên tài mà là nh ng a tr tr m c m, nh ng cái ch t th ng tâm. B i nh ng a tr y không s c th c hi n m c c a b m mình. Và chúng tìm cách ch y tr n b ng cách au th ng nh th . Nhi u ng i c b t con mình ph i th c hi n nh ng c m mà b n thân mình ch a ho c không làm c, không hay r ng ó là gánh n ng quá s c i v i con tr .

Con gái, m không mong con s là thiên tài, là m t ng i xu t chúng. Ch c n con có am mê, có nhi t huy t và c g ng trong m i vi c con làm, con thích, thì dù ó là gì, m c ng s ng h con. Con có th vào i h c, c ng có th không. Con có th làm m t ng i n i b t, c ng có th ch là m t ng i bình th ng nh r t r t nhi u ng i bình th ng khác.

Không ph i c gi i thì s sung s ng h nh phúc âu, c ng không ph i n i t i ng thì không bi t bu n bi t kh . M t ngôi sao trong gi i gi i trí ã t ng nói r ng: Th i i m anh ta nh cao chính là th i i m anh ta c m th y cô n nh t. Sau ánh hào quang c a sân kh u, sau nh ng cu ng nhi t c a ám ông khán gi hò reo, khi tr v v n là mình i di n v i mình y cô n m t m i. Vì cao quá không ai n g n c, vì cao quá nên không th cú xu ng v i m i ng i.

Trong cuộc đời này ai cũng có những lo toan và những phúc cá nhân riêng mình. Người giàu có niềm vui của người giàu, chim sẻ có niềm vui của chim sẻ. Bùn có niềm vui của bùn, sông có niềm vui của sông. Thật khó có thể nói rằng ai hạnh phúc hơn ai vì chúng ta thân mình cũng chỉ có thể thấy mình cảm nhận... Chẳng nên sống mải mê, nhốt thành, chắc chắn không bao giờ tuyệt vọng hay gặp ngã trở ngại khó khăn, mất tin cuộc đời này bao la cho con gái mình vùng vẫy.

(Mảnh phúc vì con là mặt trời bình thường - Lê Giang, báo Dân trí ngày 1/6/2019)

Câu 1 (0,5 điểm): Nêu nội dung chính của văn bản trên.

Câu 2 (0,5 điểm): Vì sao ra đời những truyện như cha mẹ ép con cái học hành và học ngữ văn, tác giả bài viết muốn gửi đến người đọc thông điệp gì?

Câu 3 (1,0 điểm): Vì sao người nói “*Chẳng nên sống mải mê, nhốt thành, chắc chắn không bao giờ tuyệt vọng hay gặp ngã trở ngại khó khăn, mất tin cuộc đời này bao la cho con gái mình vùng vẫy*”?

Câu 4 (1,0 điểm): Anh/chị có đồng tình với ý kiến “Thật khó có thể nói rằng ai hạnh phúc hơn ai vì chúng ta thân mình cũng chỉ có thể thấy mình cảm nhận...” không? Vì sao?

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm):

Đọc văn bản dưới đây, anh/chị hãy viết một đoạn văn ngắn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ về vấn đề: chẳng nên sống hạnh phúc thì làm bất cứ nghề gì nuôi sống bản thân chúng ta.

Câu 2 (5,0 điểm):

Trong bài bút kí “Ai đã đặt tên cho dòng sông?”, tác giả Hoàng Phủ Ngọc Tường đã nêu lên ví von về sông Hương:

Lúc thì người ngu n: “Giả lòng Trường Sơn, sông Hương đã sống một nửa cuộc đời của mình như một cô gái Digan phóng khoáng và man di. Rồi già đi hun đúc cho nó một bản lĩnh gan dạ, một tâm hồn tự do và trong sáng. Nhưng chính rồi già đi này, vì cấu trúc đặc biệt có thể lý giải về mặt khoa học, đã khiến sông Hương như một con gái của mình khi ra khỏi rừng, sông Hương nhanh chóng mang một sắc đẹp dịu dàng và trí tuệ, trở thành người phù sa của một vùng văn hóa xứ sở.”

Khi ngỡ ngàng vì thành phố Huế: “Phải hiểu thế nào, người tình mong đợi mình nhìn thấy thế nào người con gái đẹp nhất mang gì trên cánh tay Châu Hóa y hoa di. Nhưng ngay từ đầu ra khỏi vùng núi, sông Hương đã

chuyến dòng mặt cách liên tục, vòng quanh khúc quanh tưng tưng, uốn mình theo những công thức mềm mại, nhám tưng tưng tìm kiếm có ý thức cái gì thì lại gặp thành phần lại của nó."

Và khi tìm biết kinh thành Huế: Sông Hương "nhớ sức nhả liếm thì u gì chả kíp nói, nó tưng tưng dòng, rỗng rang sông ông - tây gập lị thành phần lộn cuội góc thườn Bao Vinh xác. Ở Huế, nơi đây chính là chia tay đôi xa ngoài mặt đi đi tìm đường.".

Riêng về sông Hương, vẫn đang xuôi chảy gì a cánh rừng phù sa êm ái của nó, khúc quanh này thì bất ngờ bất bao. Có mặt cái gì rớt lị vịn nhiên và rớt gì con người này; và nhân cách hóa nó lên, tôi nghĩ là nỉ vịn vịn, cảm thấy lộn lộn kín đáo của tình yêu. Và gì nghĩ rằng Kim Trừng êm tình tưng, ngã rớt sông này, sông Hương đã chí tình trợn lị tìm Kim Trừng của nó, nói mặt lị thườn khi vịn bịn c ..."

(Hoàng Phủ Ngọc Tường, Nguyễn Văn 12, tập 1,

NXB Giáo dục Việt Nam, 2015, tr198-201)

Phân tích vẻ đẹp hình tượng sông Hương trong những lời miêu tả trên, tác giả làm nổi bật nét tài hoa trong phong cách kí Hoàng Phủ Ngọc Tường.